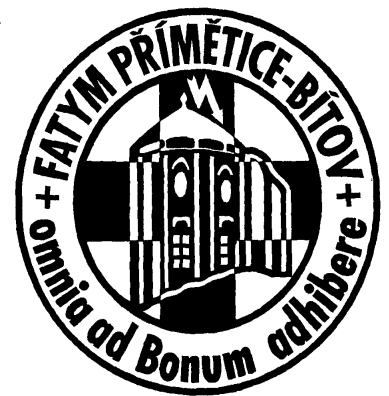
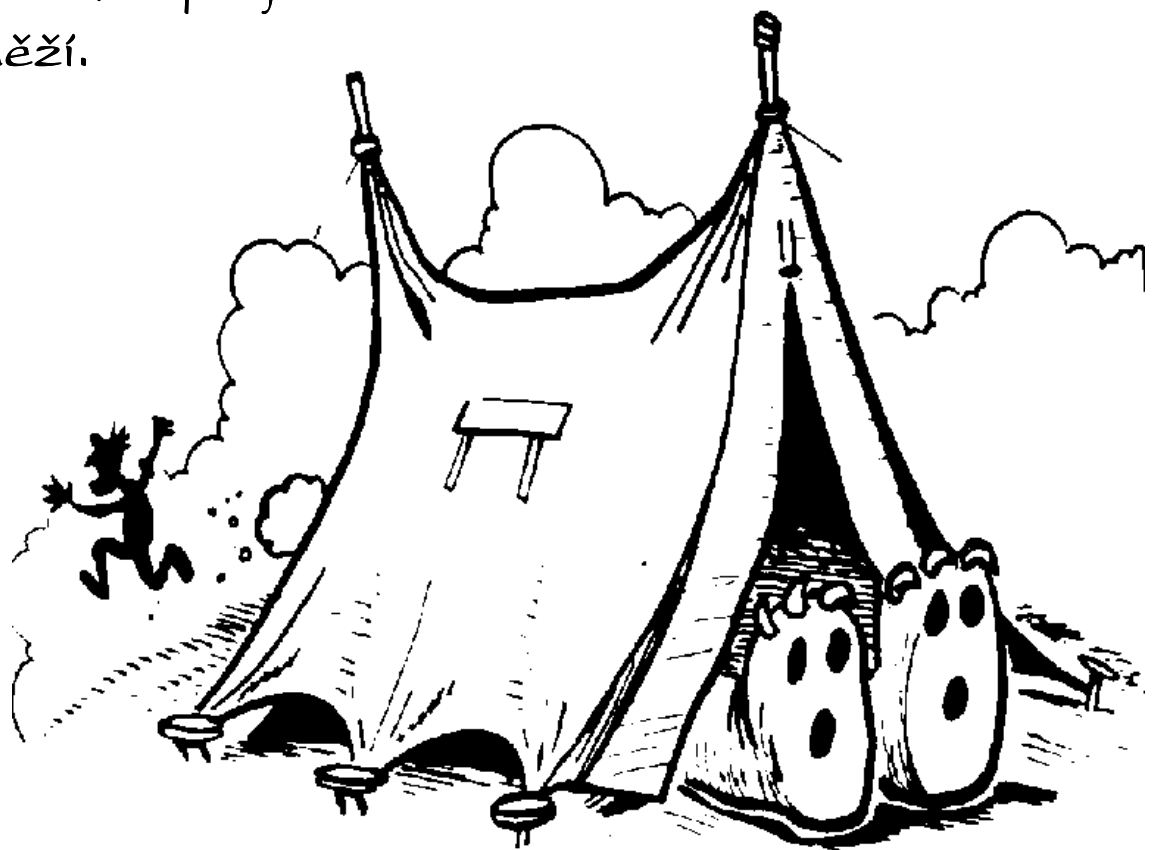

PRÁZDNINOVÝ ZPRAVODAJ

PRO
FARNOSTI FARNÍCH TÝMŮ
VRANOV NAD DYJÍ A PŘÍMĚTICE-BÍTOV

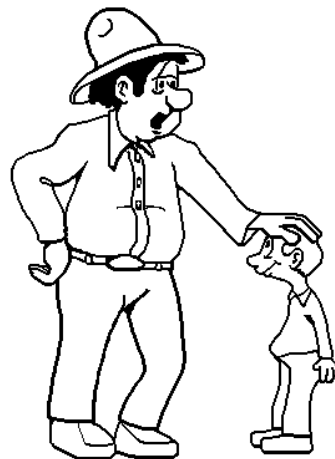
Prázdniny
prosté od nepříjemných zážitků
Vám ze srdce přeji
Vaši kněží.

VRANOV PŘÍMĚTICE BÍTOV OLBRAMKOSTEL STARÝ PETŘÍN
ŠTÍTARY CHVALATICE STÁLKY LANČOV HORNÍ BŘEČKOV
PROSIMĚŘICE VRATĚNÍN CITONICE ŠAFOV KOROLUPY
TĚŠETICE LUBNICE LUKOV PRAČE

Moudrý vidí za horizont

O jednom z amerických prezidentů se vypráví tento příběh: Když byl malý, posílala ho maminka do místního obchůdku nakupovat. V obchodě se scházivali lidé z městečka, klábosili ve frontě a když jim už došla témata, vždy se našel někdo, kdo se rozhodl pobavit na chlapcův účet. Sáhł do kapsy a vyndal dvě mince: jedna měla sice větší průměr, ale menší hodnotu, druhá byla menší, ale hodnotu měla dvojnásobnou: „Chlapče, dám ti penízek. Který si vybereš?“ Hoch pravidelně sáhł po té, která byla na pohled větší. Celá společnost se tomu pravidelně od srdce smála. Někteří, kteří se považovali za zvlášť inteligentní, si navíc klepali na čelo... Jednou se nějakému sousedovi kluka zželelo. Počkal na něj nenápadně za rohem a povídá mu: „Víš, ta jedna mince je sice větší kolečko, ale za tu co vypadá menší, si ve skutečnosti koupíš dvakrát tolik.“ „Ale strejdo,“ povídá klučina „to já vím samozřejmě taky.“ „Ale myslíte si, že by to na mě ještě někdo příště zkoušel, kdybych si jednou vzal tu s vyšší hodnotou?“

Moudrý umí vidět dál. Až za horizont přítomného okamžiku. Dokonce až za horizont času – do věčnosti. A vždy se ptá: „Co mi to přinese nejen pro dnešek, zítřek, ale také třeba za dvacet let.“ A nezapomene si zodpovědět i velmi důležitou otázku: „Co mi to přinese pro věčnost?“ Ne nadarmo je jeden ze sedmi darů Ducha Svatého dar moudrosti.

P. Pavel Zahradníček

Bylo k něčemu těch devět let?

Otec Pavel Sobotka se ptal na základní škole v Kravsku žáků devátého ročníku na to, co jim škola dala do života. Tady jsou jejich odpovědi:

- Hodně problémů, přátele, dobré způsoby, přípravu na další vzdělání.
- Dala mi plno poznatků, kamarády, základ pro střední školu. Naučila mě vycházet s lidmi i s těmi, kteří mi „nesednou“.

Naučila mě vystupovat před lidmi, nebát se mluvit před větší skupinou lidí.

- Vzdělanost do života.
- Dala mi plno nových zkušeností. Je pro nás přípravou na další školu, pro mě na gymnázium, a pak, doufám, na vysokou školu. Ve škole jsem ztratila svoje malé sebevědomí, a nabrala plno nových zkušeností.

Položil také otázku „Jak bys prožíval den, kdybys nemusel chodit do školy?“ Někteří optimisticky tvrdili, že by se učili sami doma, a že by si dokonce najali i soukromé učitele. Jednu vtipnou pesimistickou odpověď, která nám poví, co by s námi bylo bez školy, otiskujeme:

„Ve svém věku bych asi už vážil více jak 250 kg, nevycházel bych ze svého pokoje, protože už bych neprošel dveřmi, spal bych 16 hodin denně, 4 hodiny bych strávil jídlem a 4 hodiny na PC.“

Co byste asi odpověděli vy, ostatní devátáci? Jak se na celou věc dívá o. Nik z Vranova se dočtete v následujícím článku.

Co mi dala škola

Základní škola mi toho pro život moc nedala. Naučil jsem se číst, psát a počítat, ale to je asi tak všechno. Byl jsem rád, že jsem venku. Vše se změnilo až v učení (jsem vyučený truhlář). Tam jsem toho získal hodně. Především dobrého věřícího kamaráda, díky kterému jsem začal chodit do kostela, a který mě seznámil s dalšími věřícími přáteli a já jsem tak získal pozitivní vztah k životu.

Taky jsem se na učňáku naučil brát život s humorem a zasmát se sám sobě. Práce mi sice moc nešla, druzí se mi občas smáli, ale časem jsem se naučil smát s nimi a byl jsme rád, že je mohu něčím pobavit. Naučil jsem se, že se nesmím brát příliš vážně a taky mě začalo bavit učení. Na základní škole jsem měl i čtyřku, tady jsem končil s vyznamenáním. Po skončení jsem si chtěl ještě udělat

nástavbu, ale nevzali mě. Šel jsem tedy na dva roky pracovat a mezitím se ve mně rodilo kněžské povolání. Po nějakém čase jsem se tedy do školy vrátil. Na biskupském gymnáziu jsem si dodělal maturitu a pak už jsem pokračoval na vysoké v Olomouci. Nejsem truhlářem, ale knězem, avšak základní životní nasměrování mi dalo SOUN (střední odborné učiliště nábytkářské) v Rousínově.

o. Nik

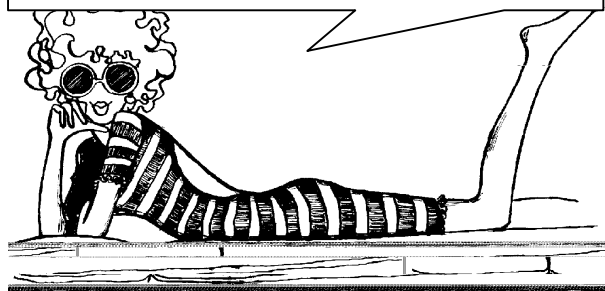
Křest v Jeníkově

Na počátku roku byla ve farnosti Jeníkov pokřtěna Veronika Matějková. Jak k tomu došlo? Tady je její svědectví:

Jako malé dítě mě náhoda zavedla na faru v Jeníkově, kde jsme si hráli a zpívali. O prázdninách se vždy jezdilo na týdenní tábor, který se konal na Moravě. Mimo her a výletů byla na programu i návštěva kostela. Dříve jsem o Bohu a církvi nikdy neslyšela, ale na Moravě mě zaujalo to, jak všichni krásně mluví o Bohu. Poznávala jsem spoustu nových věřících kamarádů, kteří se ke mně chovali úplně jinak než ti nevěřící. Měli mě rádi takovou, jaká jsem.

Tyto zkušenosti ve mně probudily velký zájem o Boha a snahu pochopit církev a mši svatou. Odpovědět na moje otázky mi hodně pomáhala katechetka Nazareta. Po čase jsem dospěla k poznání, že bych se chtěla stát Božím dítětem a nechat se pokřtít. Moji rodiče byli však zásadně proti. Moc mě to zklamalo. Modlitba byla v tu chvíli moje jediná záchrana. Musela jsem to nechat na Bohu.

Nechceš se nechat pokřtít?

O to větší radost jsem pak prožívala o tři roky později. V létě jsem se s mamkou opalovala u bazénu a z ničeho nic se mě zeptala, jestli bych „náhodou“ nechtěla být pokřtěna. Hlavou mi proletělo: „Dělá si snad mamka ze mě legraci a nebo to myslí opravdu vážně?“ Ne, nebyla to legrace, ale byla to skutečnost.

Radost a vděčnost Bohu ze mě přímo vyzařovala. Nejen že mi to rodiče dovolili, ale spolu se mnou v jeníkovském kostele tuto radost ze křtu oslavili. Bylo znamenité, že mě křtil samotný otec biskup Pavel Posád.

Moc bych přála každému z Vás, aby jste tuto radost z blízkosti Pána Boha pocítili na vlastní kůži.

Veronika

29.6. 2008 začíná nový rok

Řeknete si, co to zase v Církvi vymysleli. Nebojte se. Na slavnost svatého Petra a Pavla vyhlásí svatý otec Benedikt XVI. rok svatého Pavla. Zvlášť významné je jeho rozhodnutí obdařit kostely zasvěcené svatému Pavlovi pro tento rok zvláštní

výsadou - možností získat plnomocné odpustky. Nás se toto privilegium týká v kostele svatého Petra a Pavla v Jeníkově. **20. září tam opět podnikneme naši moravskou pouť.** Vás, kteří náhodou nepojedete, upozorňujeme, že nejbližší kostel zasvěcený sv. Pavlovi (a taky Petrovi) se nachází v Hrádku u Znojma. Připomínáme také, že svatý Pavel je spolu se svatým Petrem hlavním patronem naší brněnské diecéze. Jak jste si jistě povšimli na obou obrázcích k tomuto článku je meč – to proto, že svatý Pavel byl s'at a na obraze jej poznáme právě podle meče a podle stočených svitků – to proto, že psal dopisy.

Téma: Bez Ducha jsem bezduchý - Téma: Bez Ducha jsem bezduchý

V tomto čísle Zpravodaje bych se s vámi rád zamyslel nad třetí z tzv. svátostí uvádějících do plnosti křesťanského života a tou je po křtu a svatém přijímání svátost biřmování.

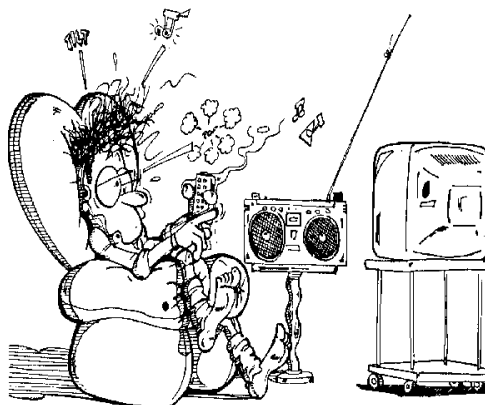
Gaučololežec mdlý či plnoživotník energický

Lidi jsou různí. Znáte je: máme lidi tvůrčí, plné života, sršící energii a novými nápady, ale i věčné škarohlídy, brblaly, pesimisty a ležáky na gauči, bez zápalu a energie,... Co je příčinou této rozdílnosti? Možná dědičnost a rodičovská výchova, povaha, možná to, co v životě prožili. Vlivů může být hodně. Ve které kategorii byste hledali křesťany? V první nebo ve druhé? A proč?

Věřící by asi jaksí samozřejmě zařadil sám sebe do té pozitivní kategorie. Vždyť jsme naučení,

jací máme být. Ale co nevěřící. Jakou ten má zkušenost se společenstvím věřících? Šouplnul by nás také do prvního šochtlíku? Pravdou asi zůstane, že jedni i druzí se vyskytují i mezi věřícími i mezi nevěřícími. Zatím... Věřím, že leckterý věřící gaučololežec a bezzápalník po přečtení tohoto článku přehodnotí své postoje nebo spíše polehy.

Když Ježíš něco slíbí, tak to splní

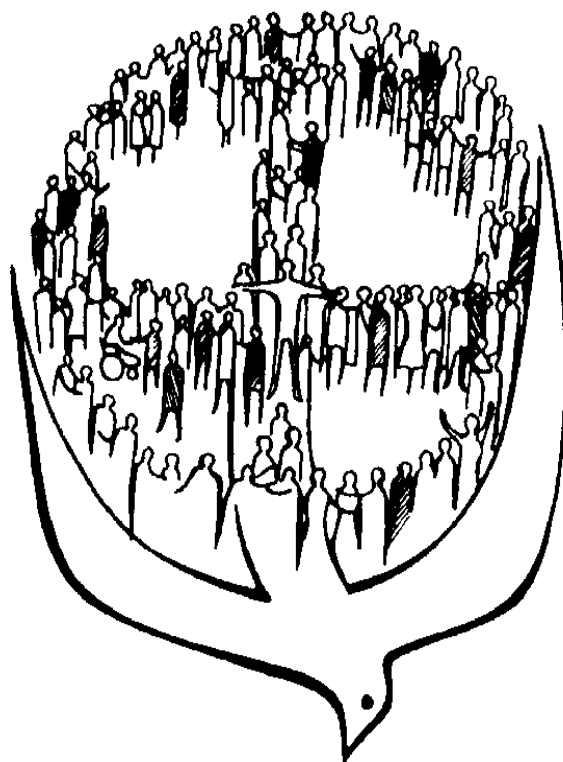
Jan Křtitel mluví o Ježíšovi jako o tom, který bude křtít Duchem svatým. Ježíš sám je plný Ducha svatého a po svém vzkříšení tohoto Ducha slibuje dát také svým apoštolům, aby se jeho poselství mohlo šířit po celém světě – tedy i na Znojemsku: „Budete pokřtěni Duchem svatým za několik málo dní ... dostanete sílu Ducha svatého, který na vás sestoupí a budete mi svědky...“ (Srov. Skutky 1,5.8).

Čteme-li dál knihu Skutků apoštolských, dozvídáme se, že se na apoštolech tento Ježíšův příslib naplňuje: o svátku Letnic na ně sestupuje Duch svatý a svojí přítomností z ustrašených apoštolů činí nesmírně aktivní lidi plné moudrosti a odvahy. Duch svatý se apoštolů ujímá, vede je na jejich cestách, ukazuje jim, co a jak v církevních obcích uspořádat, vnuká jim správná slova v pravý čas. Apoštolové – sami plní Ducha svatého – stávají se také těmi, kteří jej skrze gesto vkládání rukou udělují dalším.

Zázrak osobní proměny

Bert Ghezzi v jedné ze svých knih píše: „V srdci křesťanství leží zázrak osobní proměny.“ Právě toto je patrné, když pročítáme knihu Skutků apoštolských – křesťané kteří přijímají jako dar Ducha svatého jsou proměňováni: vidíme to na apoštolech v den letnic, nebo na Ježíšových učednících v Efezu. Apoštol Pavel tam přichází a setkává se tam s nějakými učedníky. Zdají se mu však nějak divní. Ptá se jich, jestli přijali Ducha svatého. Oni se přiznávají, že o Duchu svatém ani neslyšeli. Vkládá na ně tedy ruce a oni zažívají podobnou zkušenost jako apoštolové o Letnicích. (Srov. Skutky 19,1-7)

Podobné zázraky se dějí již dva tisíce let v životech těch, kteří se rozhodli svůj život odevzdat Ježíši Kristu.

Chci také Ducha svatého: dobře zaplatím

Skutky apoštolů se zmiňují také o člověku, který chtěl získat Ducha svatého za peníze a s touto prosbou se obrátil na apoštoly. Samozřejmě neuspěl. (Skutky 8,18-24) Tato příhoda nás už může nasměrovat do dnešních časů. Nástupci apoštolů a tedy také ti, kteří druhým sdělují Ducha svatého, jsou naši otcové biskupové. Náš brněnský biskup se jmenuje Vojtěch Cikrle a je to právě on, který navštěvuje farnosti naší diecéze a uděluje dar Ducha svatého ve svátosti biřmování. V našich končinách se udělovala svátost biřmování v roce 2004 v Lukově a v loňském roce ve Štítarech a v Příměticích.

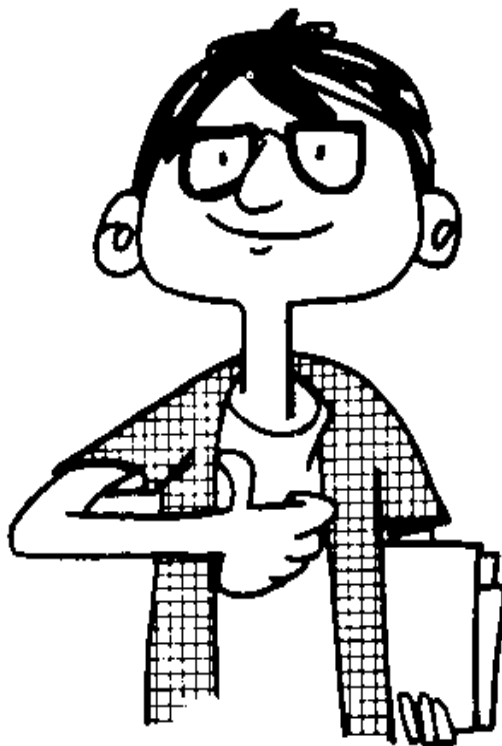
O udělení této svátosti může požádat každý pokřtěný, který dospívá nebo už dospěl. Mladým se obvykle tato svátost uděluje od

15. roku života. Za udělení této svátosti se neplatí, ale člověk na ni musí být řádně připraven – o to se starají kněží ve farnostech. Momentálně probíhá příprava na biřmování na Bítově.

Anketa!!! Anketa!!!

Ve vánočním Zpravodaji jsme uveřejnili anketu o možných způsobech početí člověka. Na našich internetových stránkách www.fatym.com se hlasování účastnilo 43 respondentů. Povzbuzen tímto nepatrným začátkem, bych vám nyní rád pro odlehčení nabídl anketu další: **Čím se člověk stává dospělým aneb jaká jsou kritéria dospělosti?** Anketu opět naleznete i na našich internetových stránkách. Dospělým se člověk stává, když

- a) dostane občanský průkaz
- b) přestane být pasivním konzumentem rodičovské péče a jejich peněz
- c) se naučí kouřit a vést silácké nebo sprosté řeči
- d) dosáhne 18 let věku
- e) dokáže převzít zodpovědnost za sebe a za svět okolo sebe

Biřmování – svátost křesťanské dospělosti

Slovo biřmování nám zní docela cize. Pochází z latinského confirmare – utvrdit. Kdo má trošku cit pro jazyky, jistě postřehne podobnost obou slov. Biřmování je tedy svátostí, která utvrzuje ve víře a dovršuje křest.

Svátost biřmování by měla přispět k tomu, aby se věřící člověk stal dospělým křesťanem. To znamená, aby převzal svůj díl zodpovědnosti za život své farnosti. V naší společnosti si často stěžujeme na konzumní způsob života. Ve svém duchovním životě jsme však často také jen pouhými konzumenty duchovních dober, kteří jen velice málo přispívají k životu farností.

Jak být křesťansky dospělý

Zde se otvírá široké pole působnosti tomu, kdo chce s Duchem svatým spolupracovat. Na prvním místě jde jistě o to žít naplno svůj duchovní život: žít v živém vztahu k Bohu, modlit se, číst Písmo svaté a vést k tomu i svoji rodinu. Jeden můj kamarád mi říkával, že k modlitbě zve vždy Duch svatý. Je to přirozené. Duch svatý nás zve do společenství s Otcem a jeho Synem Ježíšem a modlitba je projevem tohoto společenství.

Téma: Bez Ducha jsem bezduchý - Téma: Bez Ducha jsem bezduchý

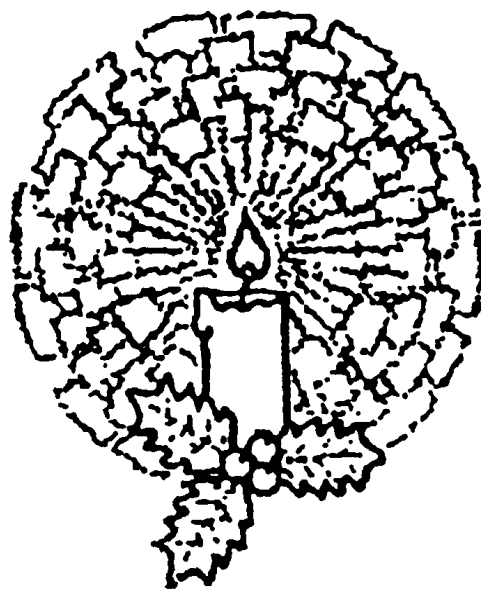
Tomu, kdo o toto usiluje, ukazuje Duch svatý spoustu konkrétních aktivit, které podle svých možností každý muž ve konat pro farní společenství. Tak máme díky Bohu ve farnostech varhaníky, kostelníky, ministranty, zpěváky a vedoucí schol, květináře, uklízečky, katechetky, čtenáře při bohoslužbách, opraváře far a kostelů, ty, kteří navštěvují nemocné a přinášejí jim svaté přijímání, vedoucí společných modliteb (třeba růžence přede mší) a spoustu jiných, kteří konají nenápadné služby pro společné dobro, na které si mnozí jiní zvykli a považují je za samozřejmé.

Role kněze ve farnosti by měla být tato jednotlivá obdarování pomoci farníkům odhalovat, probouzet a koordinovat jejich zapojení do života farnosti.

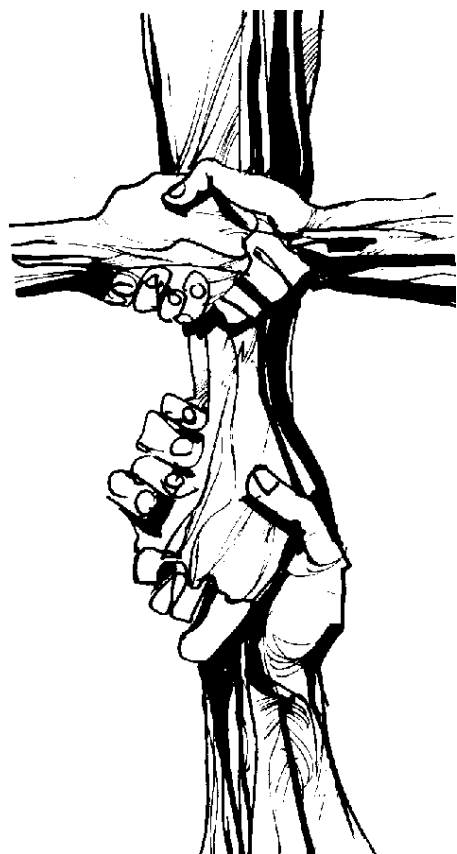
Zapomněli jsme na Boží dar!

Nevěřící nám věřícím často vyčítají, že nežijeme podle své víry. Do kostela je to netáhne, protože naše bohoslužby postrádají duchovní hloubku a živost. Pán nás v Písmu mnohokrát upozorňuje na svůj dar, který nám byl dán a který musí být vidět: „Vy jste sůl země, vy jste světlo světa.“ Nebo jinde: „Žijte způsobem hodným toho povolání, kterého se vám dostalo“. Nebo ještě jinde: „Kladu ti na srdce, abys rozněcoval plamen Božího daru, kterého se ti dostalo vzkládáním mých rukou.“ (2 Tim 1,6) Mnoho je nás pokřtěných, mnoho je nás biřmovaných, ale mnoho nás zapomnělo na Boží dar, nerozvíjí jej a nespolupracuje s ním. Mnoho svatých přijímání je přijímáno zbytečně. A tak jsme nejen ti, kteří duchovní dobra konzumujeme, ale plýtváme jimi. Kdo však víc dostal, od toho se bude také víc žádat. Dost ale vnitřní kritiky. Zakončím povzbuzením a přáním. Čím víc věřících se duchovně probudí a uvědomí své zodpovědnosti za farnost, tím bude naše svědectví o Kristu působivější a přitažlivější a také my se budeme divit tomu, jak se najednou naše chrámy začínají plnit. Tak také přibude našich díků k Boží oslavě. Dej to Pán Bůh!

Připravil P. Jindřich Čoupek

„Oheň jsem přišel vrhnout a tato zemi a jak si přeji, aby se už vzňal...“

Křížů je hodně, ale nás je víc

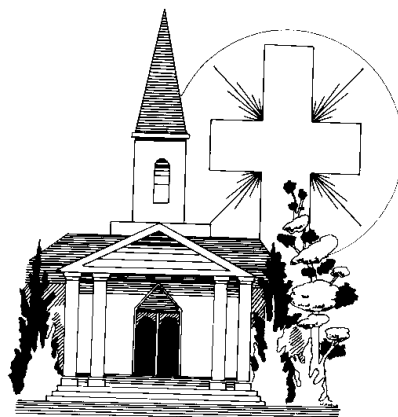
Když jedeme do ciziny, jsme zvědaví, jaké to tam mají. Někde jsme překvapeni tím, jak lidé pečují o kraj, ve kterém žijí, jinde se spíše lekne. Jak je to u nás? Co řekne cizinec o upravenosti našich obcí, naší krajiny? Boží muka a kříže do naší krajiny patří, jsou jich okolo našich silnic a v polích desítky a stovky. Ale v jakém stavu. Dříve měl každý kříž někoho, kdo se o něj staral – byli to potomci těch, kteří kříž postavili. V naší oblasti dosti postižené odsunem německého obyvatelstva po válce se tyto vazby přetrhaly. A tak mnoho těchto památek chátrá, jako každá věc, která nemá majitele.

Rozhodl jsem se proto v prosiměřické, práčské a těšetické farnosti uskutečnit projekt patronace křížů a božích muk. Jde o to, aby každý kříž měl někoho, kdo by nad ním bděl tím, že si všimne, v jakém je stavu, že okolo něj poseče trávu, že

jej očistí od špíny, popřípadě dá podnět k větší opravě. Nejde o to opravy také platit. Na to jsou peníze ve farních pokladnách. Ke spolupráci jsem vyzval při bohoslužbách farníky, ale tímto článkem zvu všechny, kterým záleží na tom, jak naše česká krajina vypadá. Křížů je hodně, ale nás je víc. *P. Jindřich Čoupek*

Srdečné pozvání na slavnosti

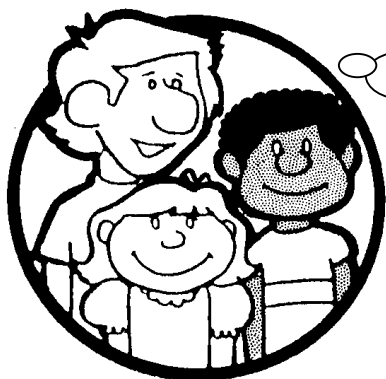
V neděli 14. 9. ve 14⁰⁰ bude na Šumné svěcení kostela Svatého Ducha. Účast přislíbil náš brněnský otec biskup Mons. Vojtěch Cikrle. Od pondělí 8. 9. již bude probíhat přípravný týden bohoslužeb k tomuto svěcení. Denně bude v tomto týdnu mše svatá od pondělí do pátku v 19⁰⁰; v sobotu v 9⁰⁰.

V neděli 21.9.2008 v 15:00 bude přesně na den po 78 letech v Prosiměřicích svěcení zvonů. Brněnský děkan P. Václav Slouk posvětil pro prosiměřický chrám sv. Jiljí tři nové zvony, které ponese jména po kněžích, kteří v Prosiměřicích působili: Bohumil, František a Josef. Všechny vás zveme k účasti na našich radostech a zároveň ze srdce děkujeme všem kteří přispěli k tomu, že tato díla spějí s Boží pomocí k dovršení. Pán Bůh zaplať.

Co nás čeká a nemine...

- Od 5. do 12. července budou opět na faře ve Vranově nad Dyjí **děti z Jeníkova** - z naší adoptované severočeské farnosti. Moc děkujeme těm, kteří tak jako v minulých letech pomohou jejich pobyt zpříjemnit...
- V Lubnici na faře proběhnou **dětské tábory** v termínech od 5. 7., od 12. 7. a od 19. 7. Kontaktní telefon na otce Milana Plíška 723 693 455.
- Od 13. do 19. července proběhnou na faře v Lančově **chaloupky** pro kluky „Dyjáky“.
- Týdny na faře (tzv. **TYNAFy**) se uskuteční na faře v Lukově v týdnu od 11. srpna, v Příměticích na sídlišti od 25. srpna a na Bítově bude TYNAF od neděle 17. srpna odpoledne do úterý 19. srpna.
- V období od 1. července do 5. srpna budou bývat vždy v úterý v 17:00 **mše svaté v hradní kapli na hradě Bítově**.
- Každé pondělí o prázdninách bude v 19:30 **mše svatá v restauraci Štika na vranovské pláži**. V 18:30 vychází od kostela ve Vranově průvod s modlitbou růžence. Začínáme 7. července.
- **Během prázdnin bude v Oslavicích sloužena mše svatá každou neděli v 8³⁰**. Výjimkou bude 10. 8. na svátek svatého Vavřince, kdy je poutní mše svatá v Korolupech a na hradě Bítově.
- V sobotu 19. července v 19⁰⁰ bude **poutní mše svatá u svaté Anny v Onšově**.
- V neděli 20. července v 11¹¹ bude **poutní mše svatá u svaté Máří Magdalény v Lančově**.
- V neděli 27. července v 18 hod bude **mše svatá na hradě Cornštějně** a v neděli 3. srpna ve stejnou hodinu bude **mše svatá na Novém Hrádku**.
- V úterý 29. července v 19⁰⁰ bude v Olbramkostele v kostele Panny Marie Nanebevzaté další ze **série velmi oblíbených koncertů duchovní hudby**. Tentokrát se můžeme těšit na varhanní a jinou hudbu v podání P. Jaroslava Konečného z pražské arcidiecéze.
- V neděli 10. srpna v 11 hod bude **poutní mše svatá na hradě Bítově**. Procesí vychází v 10:45 od lurdského pramene.
- **V neděli 17. srpna bude ve Vranově n/D pout'**. Mše svatá v 9¹⁵ ve farním kostele Panny Marie Nanebevzaté.
- V pátek 22. srpna u červené kapličky nad hradem Bítovem bude **lucerničková mše svatá**. Sraz je ve 20 hod na parkovišti nad hradem. Lampičky a svíčky s sebou.
- V sobotu 20. září pořádáme **autobusovou moravskou pout' do Jeníkova**. Hlavním hostem pouti je pan děkan znojemský a vranovský P. Jindřich Bartoš.
- Na podzim chystá FATYM dvoje **lidové misie**: ve Vrchoslavicích a Pavlovicích u Kojetína od 19. do 25. 10. a v Horních Bojanovicích od 9. do 16. 11.

- Tak co si vybereme?
- Já bych na ten TYNAF do Přímětic, tam to bylo loni dobrý...
- A já zajdu na mši na Cornštějn, tam jsem ještě nebyl...

Na Velehrad letos dvakrát? Rozhodně!

Mladí, zaznačte si do diáře 18. den v obou prázdninových měsících. Od 18. do 20. července se totiž na Velehradě sejde mládež Česka a Slovenska. Bude to super akce. Přijede 10000 kamarádů a spolu prožijeme bohoslužby, koncerty, workshopy a spoustu legrace. Celé se to jmenuje ActIv8 (ektivejt) – podle verše Skutky 1,8: „**Dostanete sílu Ducha svatého, který na vás sestoupí a budete mi svědky.**“ **A o to nám mladým přece jde.**

No a v pondělí 18. srpna ve tři hodiny odpoledne začíná ve Vranově n/D mší svatou pěší pouť kam jinam než zase na Velehrad. V sobotu 23. 8. vycházejí v 8⁰⁰ ráno poutníci z Buchlovic na posledních 8 km této trasy. Do toho.

*Až to všechno prožijete,
nezapomeňte se vrátit domů...*

Domov

Ptal jsem se po mši svaté malého kluka: „Kde bydlíš?“ Odpověděl: „Doma.“ Byla to upřímná, rychlá a pravdivá odpověď. Stále se usmíval a dal mi krabičku čokoládových bonbonů.

Doma je tam, kde na nás někdo čeká. Na dítě bude vždycky doma čekat jeho maminka. Budeme opouštět domovy, abychom mohli jet na dovolenou, ale domů se většinou rádi zase vrátíme zpět. Domov máme také v nebi. Boží láska bez hranic čeká. Děti ve školce se mě někdy ptají: „Ty bydlíš v kostele?“ Chci poznávat Boží lásku a také na ni odpovídat. Víím, že to není lehké.

Jiří a Věra bydleli přes dům od sebe jako sousedi. Chodívali kolem a celá léta se vídali. Najednou se začali po sobě ohlížet a byla z toho svatba. Myslíte si, že si vyčítají, že tolik roků kolem sebe chodili a nevšímal si jeden druhého? Ne. Jsou šťastní. I ta láska mezi člověkem a Bohem není hned. Trvá to i několik let, než Boha poznáme. Jako třeba ten lotr na kříži. Co on věděl o nějakém spasiteli? Byl možná vychován jako mladí dnes. O Pánu Bohu ani neslyšel. Přeji každému, aby prázdniny a čas dovolené byl pro nás všechny příležitostí udělat další krůček v poznávání a prožívání Boží blízkosti a abychom v našich domovech pamatovali na domov nebeský.

P. Milan Plíšek

*Až půjdete spát po pěkném dni, nezapomeňte si lehnout...
Neumírejte předčasně, není to zdravé...*

A NĚCO VESELÉHO NA ZÁVĚR

Sherlock Holmes a Dr. Watson si vyjeli na dva dny do přírody. Uložili se na noc a za chvíli Holmes povídá: „Watson, podívejte se nad sebe a povězte mi, co vidíte.“

Watson: „Vidím miliony a miliony hvězd.“

Holmes: „A co vám to říká?“

Watson: „Z astronomického hlediska mi to říká, že jsou tam miliony a miliony galaxií a možná miliardy planet. Z teologického hlediska mi to říká, že Bůh je mocný a my jsme malí a bezvýznamní. Z meteorologického hlediska budeme mít zítra krásný den. A co to říká vám?“

Holmes: „Mně to říká, že nám někdo ukradl stan.“

Ideální manželka:

Její muž byl řadu měsíců v bezvědomí, z něhož se chvilkami probíral. Jako věrná manželka proseděla celé dny u jeho lůžka. Při jednom probuzení ji opět spatřil a řekl jí:

„Ve všech těžkých chvílích jsi byla se mnou.

Když mě vyhodili z práce, byla jsi mi oporou.

Když jsem začal podnikat a zkrachoval, byla jsi u toho.

Když mě postřelili, stála jsi vedle mě.

Když jsme přišli o dům, neopustilas mě.

Když jsem začal mít zdravotní problémy, i tehdy jsi byla po mém boku.

Víš, co to znamená?“

„Copak, miláčku?“

„Nosíš mi smůlu!“

Toto 47. číslo farního zpravodaje vydal **Farní tým Vranov n.D.** pod vedením P. Marka Dundy (mobil: 731402742), moderátora týmu, faráře ve Vranově, Štítarech, Lančově, Olbramkosteletě, P. Milana Plíška (mobil: 723693455), faráře ve Starém Petříně, Šafově, Stálkách a Korolupech, kaplana P. Jana Richtera (mobil: 731402743) a otce jáhna Františka Řezníčka - adresa FATYM VRANOV, Řk. farnost Vranov nad Dyjí 20, PSČ 671 03, e-mail: vranov@fatym.com, tel. 515296384; tel. Štítary 515291519

a **Farní tým Přímětice-Bítov** pod vedením P. Jindřicha Čoupka (mobil: 731402652), moderátora týmu, faráře v Prosiměřicích, Práčicích a Těšeticích a majícího na starosti i farnost Lukov, P. Pavla Sobotky (mobil: 731402650), faráře v Příměticích, P. Marka Dundy (mobil: 731402742) kaplana pro přímětické sídliště a P. Pavla Zahradníčka (mobil: 731402651) faráře v Citonicích, Lukově, Horním Břečkově, Chvalaticích a Bítově - adresa FATYM PŘÍMĚTICE-BÍTOV, Řk. farnost Přímětice 18, 669 04 Znojmo, e-mail: primetice@fatym.com.

Vyšlo v červnu 2008. Náklad 7030 výtisků (z toho 660 je verze pro naši adoptivní farnost Jeníkov). Příští vydání (již čtyřicáté osmé) je plánováno jako dušičkové a vyjde, dá-li Bůh, v říjnu 2008. Vytiskl A.M.I.M.S. - Apostolatus Mariae Immaculatae Matris Spei (česky: Apoštolát P. Marie Neposkvrněné - Matky Naděje). Rozdáváno do každé domácnosti v našich farnostech. Text zpravodaje se nachází i na našich internetových stránkách www.fatym.com. Pro vlastní potřebu